

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О
ТРГОВИНИ НАОРУЖАЊЕМ

Члан 1.

Потврђује се Уговор о трговини наоружањем, сачињен у Њујорку, 28. марта 2013. године, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Уговора о трговини наоружањем у оригиналу на енглеском језику и преводу на српски језик гласи:

The Arms Trade Treaty

Preamble

The States Parties to this Treaty,

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Recalling Article 26 of the Charter of the United Nations which seeks to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources,

Underlining the need to prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and to prevent their diversion to the illicit market, or for unauthorized end use and end users, including in the commission of terrorist acts,

Recognizing the legitimate political, security, economic and commercial interests of States in the international trade in conventional arms,

Reaffirming the sovereign right of any State to regulate and control conventional arms exclusively within its territory, pursuant to its own legal or constitutional system,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are pillars of the United Nations system and foundations for collective security and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Recalling the United Nations Disarmament Commission Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36H of 6 December 1991,

Noting the contribution made by the United Nations Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, as well as the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, and the International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons,

Recognizing the security, social, economic and humanitarian consequences of the illicit and unregulated trade in conventional arms,

Bearing in mind that civilians, particularly women and children, account for the vast majority of those adversely affected by armed conflict and armed violence,

Recognizing also the challenges faced by victims of armed conflict and their need for adequate care, rehabilitation and social and economic inclusion,

Emphasizing that nothing in this Treaty prevents States from maintaining and adopting additional effective measures to further the object and purpose of this Treaty,

Mindful of the legitimate trade and lawful ownership, and use of certain conventional arms for recreational, cultural, historical, and sporting activities, where such trade, ownership and use are permitted or protected by law,

Mindful also of the role regional organizations can play in assisting States Parties, upon request, in implementing this Treaty,

Recognizing the voluntary and active role that civil society, including non-governmental organizations, and industry, can play in raising awareness of the object and purpose of this Treaty, and in supporting its implementation,

Acknowledging that regulation of the international trade in conventional arms and preventing their diversion should not hamper international cooperation and legitimate trade in materiel, equipment and technology for peaceful purposes,

Emphasizing the desirability of achieving universal adherence to this Treaty,

Determined to act in accordance with the following principles;

Principles

– The inherent right of all States to individual or collective self-defence as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations;

– The settlement of international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered in accordance with Article 2 (3) of the Charter of the United Nations;

– Refraining in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations in accordance with Article 2 (4) of the Charter of the United Nations;

– Non-intervention in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any State in accordance with Article 2 (7) of the Charter of the United Nations;

– Respecting and ensuring respect for international humanitarian law in accordance with, inter alia, the Geneva Conventions of 1949, and respecting and ensuring respect for human rights in accordance with, inter alia, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights;

– The responsibility of all States, in accordance with their respective international obligations, to effectively regulate the international trade in conventional arms, and to prevent their diversion, as well as the primary responsibility of all States in establishing and implementing their respective national control systems;

– The respect for the legitimate interests of States to acquire conventional arms to exercise their right to self-defence and for peacekeeping operations; and to produce, export, import and transfer conventional arms;

- Implementing this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner,

Have agreed as follows:

Article 1

Object and Purpose

The object of this Treaty is to:

– Establish the highest possible common international standards for regulating or improving the regulation of the international trade in conventional arms;

– Prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and prevent their diversion;

for the purpose of:

– Contributing to international and regional peace, security and stability;

- Reducing human suffering;
- Promoting cooperation, transparency and responsible action by States Parties in the international trade in conventional arms, thereby building confidence among States Parties.

Article 2

Scope

1. This Treaty shall apply to all conventional arms within the following categories:

- (a) Battle tanks;
- (b) Armoured combat vehicles;
- (c) Large-calibre artillery systems;
- (d) Combat aircraft;
- (e) Attack helicopters;
- (f) Warships;
- (g) Missiles and missile launchers; and
- (h) Small arms and light weapons.

2. For the purposes of this Treaty, the activities of the international trade comprise export, import, transit, trans-shipment and brokering, hereafter referred to as “transfer”.

3. This Treaty shall not apply to the international movement of conventional arms by, or on behalf of, a State Party for its use provided that the conventional arms remain under that State Party’s ownership.

Article 3

Ammunition/Munitions

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of ammunition/munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2 (1), and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such ammunition/munitions.

Article 4

Parts and Components

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of parts and components where the export is in a form that provides the capability to assemble the conventional arms covered under Article 2 (1) and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such parts and components.

Article 5

General Implementation

1. Each State Party shall implement this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner, bearing in mind the principles referred to in this Treaty.

2. Each State Party shall establish and maintain a national control system, including a national control list, in order to implement the provisions of this Treaty.

3. Each State Party is encouraged to apply the provisions of this Treaty to the broadest range of conventional arms. National definitions of any of the categories covered under Article 2 (1) (a)-(g) shall not cover less than the descriptions used in the United Nations Register of Conventional Arms at the time of entry into force of this Treaty. For the category covered under Article 2 (1) (h), national definitions shall not cover less than the descriptions used in relevant United Nations instruments at the time of entry into force of this Treaty.

4. Each State Party, pursuant to its national laws, shall provide its national control list to the Secretariat, which shall make it available to other States Parties. States Parties are encouraged to make their control lists publicly available.

5. Each State Party shall take measures necessary to implement the provisions of this Treaty and shall designate competent national authorities in order to have an effective and transparent national control system regulating the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) and of items covered under Article 3 and Article 4.

6. Each State Party shall designate one or more national points of contact to exchange information on matters related to the implementation of this Treaty. Each State Party shall notify the Secretariat, established under Article 18, of its national point(s) of contact and keep the information updated.

Article 6

Prohibitions

1. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its obligations under measures adopted by the United Nations Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, in particular arms embargoes.

2. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its relevant international obligations under international agreements to which it is a Party, in particular those relating to the transfer of, or illicit trafficking in, conventional arms.

3. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if it has knowledge at the time of authorization that the arms or items would be used in the commission of genocide, crimes against humanity, grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party.

Article 7

Export and Export Assessment

1. If the export is not prohibited under Article 6, each exporting State Party, prior to authorization of the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, under its jurisdiction and pursuant to its national control system, shall, in an objective and non-discriminatory manner, taking into account relevant factors, including information provided by the importing State in

accordance with Article 8 (1), assess the potential that the conventional arms or items:

(a) would contribute to or undermine peace and security;

(b) could be used to:

(i) commit or facilitate a serious violation of international humanitarian law;

(ii) commit or facilitate a serious violation of international human rights law;

(iii) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to terrorism to which the exporting State is a Party; or

(iv) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to transnational organized crime to which the exporting State is a Party.

2. The exporting State Party shall also consider whether there are measures that could be undertaken to mitigate risks identified in (a) or (b) in paragraph 1, such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States.

3. If, after conducting this assessment and considering available mitigating measures, the exporting State Party determines that there is an overriding risk of any of the negative consequences in paragraph 1, the exporting State Party shall not authorize the export.

4. The exporting State Party, in making this assessment, shall take into account the risk of the conventional arms covered under Article 2 (1) or of the items covered under Article 3 or Article 4 being used to commit or facilitate serious acts of gender-based violence or serious acts of violence against women and children.

5. Each exporting State Party shall take measures to ensure that all authorizations for the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4 are detailed and issued prior to the export.

6. Each exporting State Party shall make available appropriate information about the authorization in question, upon request, to the importing State Party and to the transit or trans-shipment States Parties, subject to its national laws, practices or policies.

7. If, after an authorization has been granted, an exporting State Party becomes aware of new relevant information, it is encouraged to reassess the authorization after consultations, if appropriate, with the importing State.

Article 8

Import

1. Each importing State Party shall take measures to ensure that appropriate and relevant information is provided, upon request, pursuant to its national laws, to the exporting State Party, to assist the exporting State Party in conducting its national export assessment under Article 7. Such measures may include end use or end user documentation.

2. Each importing State Party shall take measures that will allow it to regulate, where necessary, imports under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include import systems.

3. Each importing State Party may request information from the exporting State Party concerning any pending or actual export authorizations where the importing State Party is the country of final destination.

Article 9

Transit or trans-shipment

Each State Party shall take appropriate measures to regulate, where necessary and feasible, the transit or trans-shipment under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1) through its territory in accordance with relevant international law.

Article 10

Brokering

Each State Party shall take measures, pursuant to its national laws, to regulate brokering taking place under its jurisdiction for conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include requiring brokers to register or obtain written authorization before engaging in brokering.

Article 11

Diversions

1. Each State Party involved in the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) shall take measures to prevent their diversion.

2. The exporting State Party shall seek to prevent the diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) through its national control system, established in accordance with Article 5 (2), by assessing the risk of diversion of the export and considering the establishment of mitigation measures such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States. Other prevention measures may include, where appropriate: examining parties involved in the export, requiring additional documentation, certificates, assurances, not authorizing the export or other appropriate measures.

3. Importing, transit, trans-shipment and exporting States Parties shall cooperate and exchange information, pursuant to their national laws, where appropriate and feasible, in order to mitigate the risk of diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1).

4. If a State Party detects a diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), the State Party shall take appropriate measures, pursuant to its national laws and in accordance with international law, to address such diversion. Such measures may include alerting potentially affected States Parties, examining diverted shipments of such conventional arms covered under Article 2 (1), and taking follow-up measures through investigation and law enforcement.

5. In order to better comprehend and prevent the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), States Parties are encouraged to share relevant information with one another on effective measures to address diversion. Such information may include information on illicit activities including corruption, international trafficking routes, illicit brokers, sources of illicit supply, methods of concealment, common points of dispatch, or destinations used by organized groups engaged in diversion.

6. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, on measures taken in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

Article 12

Record keeping

1. Each State Party shall maintain national records, pursuant to its national laws and regulations, of its issuance of export authorizations or its actual exports of the conventional arms covered under Article 2 (1).

2. Each State Party is encouraged to maintain records of conventional arms covered under Article 2 (1) that are transferred to its territory as the final destination or that are authorized to transit or trans-ship territory under its jurisdiction.

3. Each State Party is encouraged to include in those records: the quantity, value, model/type, authorized international transfers of conventional arms covered under Article 2 (1), conventional arms actually transferred, details of exporting State(s), importing State(s), transit and trans-shipment State(s), and end users, as appropriate.

4. Records shall be kept for a minimum of ten years.

Article 13

Reporting

1. Each State Party shall, within the first year after entry into force of this Treaty for that State Party, in accordance with Article 22, provide an initial report to the Secretariat of measures undertaken in order to implement this Treaty, including national laws, national control lists and other regulations and administrative measures. Each State Party shall report to the Secretariat on any new measures undertaken in order to implement this Treaty, when appropriate. Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat.

2. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, information on measures taken that have been proven effective in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

3. Each State Party shall submit annually to the Secretariat by 31 May a report for the preceding calendar year concerning authorized or actual exports and imports of conventional arms covered under Article 2 (1). Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat. The report submitted to the Secretariat may contain the same information submitted by the State Party to relevant United Nations frameworks, including the United Nations Register of Conventional Arms. Reports may exclude commercially sensitive or national security information.

Article 14

Enforcement

Each State Party shall take appropriate measures to enforce national laws and regulations that implement the provisions of this Treaty.

Article 15

International Cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other, consistent with their respective security interests and national laws, to effectively implement this Treaty.

2. States Parties are encouraged to facilitate international cooperation, including exchanging information on matters of mutual interest regarding the implementation and application of this Treaty pursuant to their respective security interests and national laws.

3. States Parties are encouraged to consult on matters of mutual interest and to share information, as appropriate, to support the implementation of this Treaty.

4. States Parties are encouraged to cooperate, pursuant to their national laws, in order to assist national implementation of the provisions of this Treaty, including through sharing information regarding illicit activities and actors and in order to prevent and eradicate diversion of conventional arms covered under Article 2 (1).

5. States Parties shall, where jointly agreed and consistent with their national laws, afford one another the widest measure of assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to violations of national measures established pursuant to this Treaty.

6. States Parties are encouraged to take national measures and to cooperate with each other to prevent the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) becoming subject to corrupt practices.

7. States Parties are encouraged to exchange experience and information on lessons learned in relation to any aspect of this Treaty.

Article 16

International Assistance

1. In implementing this Treaty, each State Party may seek assistance including legal or legislative assistance, institutional capacity-building, and technical, material or financial assistance. Such assistance may include stockpile management, disarmament, demobilization and reintegration programmes, model legislation, and effective practices for implementation. Each State Party in a position to do so shall provide such assistance, upon request.

2. Each State Party may request, offer or receive assistance through, inter alia, the United Nations, international, regional, subregional or national organizations, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

3. A voluntary trust fund shall be established by States Parties to assist requesting States Parties requiring international assistance to implement this Treaty. Each State Party is encouraged to contribute resources to the fund.

Article 17

Conference of States Parties

1. A Conference of States Parties shall be convened by the provisional Secretariat, established under Article 18, no later than one year following the entry into force of this Treaty and thereafter at such other times as may be decided by the Conference of States Parties.

2. The Conference of States Parties shall adopt by consensus its rules of procedure at its first session.

3. The Conference of States Parties shall adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.

4. The Conference of States Parties shall:

(a) Review the implementation of this Treaty, including developments in the field of conventional arms;

(b) Consider and adopt recommendations regarding the implementation and operation of this Treaty, in particular the promotion of its universality;

(c) Consider amendments to this Treaty in accordance with Article 20;

(d) Consider issues arising from the interpretation of this Treaty;

(e) Consider and decide the tasks and budget of the Secretariat;

(f) Consider the establishment of any subsidiary bodies as may be necessary to improve the functioning of this Treaty; and

(g) Perform any other function consistent with this Treaty.

5. Extraordinary meetings of the Conference of States Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of States Parties, or at the written request of any State Party provided that this request is supported by at least two-thirds of the States Parties.

Article 18

Secretariat

1. This Treaty hereby establishes a Secretariat to assist States Parties in the effective implementation of this Treaty. Pending the first meeting of the Conference of States Parties, a provisional Secretariat will be responsible for the administrative functions covered under this Treaty.

2. The Secretariat shall be adequately staffed. Staff shall have the necessary expertise to ensure that the Secretariat can effectively undertake the responsibilities described in paragraph 3.

3. The Secretariat shall be responsible to States Parties. Within a minimized structure, the Secretariat shall undertake the following responsibilities:

(a) Receive, make available and distribute the reports as mandated by this Treaty;

(b) Maintain and make available to States Parties the list of national points of contact;

(c) Facilitate the matching of offers of and requests for assistance for Treaty implementation and promote international cooperation as requested;

(d) Facilitate the work of the Conference of States Parties, including making arrangements and providing the necessary services for meetings under this Treaty; and

(e) Perform other duties as decided by the Conferences of States Parties.

Article 19

Dispute Settlement

1. States Parties shall consult and, by mutual consent, cooperate to pursue settlement of any dispute that may arise between them with regard to the interpretation or application of this Treaty including through negotiations, mediation, conciliation, judicial settlement or other peaceful means.

2. States Parties may pursue, by mutual consent, arbitration to settle any dispute between them, regarding issues concerning the interpretation or application of this Treaty.

Article 20

Amendments

1. Six years after the entry into force of this Treaty, any State Party may propose an amendment to this Treaty. Thereafter, proposed amendments may only be considered by the Conference of States Parties every three years.

2. Any proposal to amend this Treaty shall be submitted in writing to the Secretariat, which shall circulate the proposal to all States Parties, not less than 180 days before the next meeting of the Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1. The amendment shall be considered at the next Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1 if, no later than 120 days after its circulation by the Secretariat, a majority of States Parties notify the Secretariat that they support consideration of the proposal.

3. The States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a three-quarters majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of States Parties. For the purposes of this Article, States Parties present and voting means States Parties present and casting an affirmative or negative vote. The Depositary shall communicate any adopted amendment to all States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for each State Party that has deposited its instrument of acceptance for that amendment, ninety days following the date of deposit with the Depositary of the instruments of acceptance by a majority of the number of States Parties at the time of the adoption of the amendment. Thereafter, it shall enter into force for any remaining State Party ninety days following the date of deposit of its instrument of acceptance for that amendment.

Article 21

Signature, Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Treaty shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York by all States from 3 June 2013 until its entry into force.

2. This Treaty is subject to ratification, acceptance or approval by each signatory State.

3. Following its entry into force, this Treaty shall be open for accession by any State that has not signed the Treaty.

4. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 22

Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force ninety days following the date of the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.

2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession subsequent to the entry into force of this Treaty, this Treaty shall enter into force for that State ninety days following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

Provisional Application

Any State may at the time of signature or the deposit of instrument of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 6 and Article 7 pending the entry into force of this Treaty for that State.

Article 24

Duration and Withdrawal

1. This Treaty shall be of unlimited duration.

2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty. It shall give notification of such withdrawal to the Depositary, which shall notify all other States Parties. The notification of withdrawal may include an explanation of the reasons for its withdrawal. The notice of withdrawal shall take effect ninety days after the receipt of the notification of withdrawal by the Depositary, unless the notification of withdrawal specifies a later date.

3. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Treaty while it was a Party to this Treaty, including any financial obligations that it may have accrued.

Article 25

Reservations

1. At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, each State may formulate reservations, unless the reservations are incompatible with the object and purpose of this Treaty.

2. A State Party may withdraw its reservation at any time by notification to this effect addressed to the Depositary.

Article 26

Relationship with other international agreements

1. The implementation of this Treaty shall not prejudice obligations undertaken by States Parties with regard to existing or future international agreements, to which they are parties, where those obligations are consistent with this Treaty.

2. This Treaty shall not be cited as grounds for voiding defence cooperation agreements concluded between States Parties to this Treaty.

Article 27

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Treaty.

Article 28

Authentic Texts

The original text of this Treaty, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE IN NEW YORK on this day of 28th March 2013.

Уговор о трговини наоружањем

Преамбула

Државе чланице овог уговора,

Руковођене циљевима и принципима Повеље Уједињених нација,

Подсећајући на члан 26. Повеље Уједињених нација који има за циљ подстицање успостављања и очувања мира и безбедности у свету уз што мање расипања људских и економских ресурса у свету на наоружање,

Истичући потребу да се спречи и искорени недозвољена трговина конвенцијалним наоружањем и спречи његово доспевање на илегално тржиште, односно да се спречи његово недозвољено коришћење од стране крајњих корисника, укључујући за вршење терористичких аката,

Уважавајући легитимне политичке, безбедносне, економске и комерцијалне интересе држава у међународној трговини конвенционалним наоружањем,

Поново потврђујући суверено право сваке државе да регулише и контролише конвенционално наоружање искључиво у оквиру своје територије, у складу са својим правним и уставним поретком,

Констатујући да мир и безбедност, развој и људска права представљају стубове система Уједињених нација и темеље колективне безбедности и увиђајући да су развој, мир и безбедност, као и људска права, међусобно повезани и да се узајамно јачају,

Подсећајући на Смернице Комисије за разоружање Уједињених нација у вези са међународним трансфером наоружања у оквиру резолуције Генералне скупштине 46/36Н од 6. децембра 1991. године,

Констатујући допринос Акционог програма УН за спречавање, сузбијање и искорењивање свих видова недозвољене трговине малим и лаким оружјем, као и Протокола о борби против недозвољене производње и промета ватреног оружја, његових делова и компонената, као и муниције, којим се допуњује Конвенција Уједињених нација о борби против прекограничног организованог криминала, као и Међународног механизма којим се државама омогућава да благовремено и поуздано идентификују и прате ток малог и лаког наоружања,

Свесне безбедносних, социјалних, економских и хуманитарних последица нелегалне и нерегулисане трговине конвенционалним наоружањем,

Имајући у виду да цивили, посебно жене и деца, представљају огромну већину становништва које је тешко погођено оружаним сукобима и оружаним насиљем,

Увиђајући такође изазове с којима су суочене жртве оружаног сукоба, као и њихову потребу за адекватним збрињавањем, рехабилитацијом и социјалном и економским укључивањем,

Истичући да ништа у овом уговору не спречава државе да одржавају и доносе додатне ефикасне мере у циљу даљег унапређења предмета и циља овог уговора,

Имајући у виду да легитимна трговина и законито власништво, као и употреба одређеног конвенционалног наоружања за рекреативне, културне, историјске и спортске активности, где су таква трговина, власништво и употреба дозвољени односно заштићени законом,

Свесне и улоге коју регионалне организације могу играти у пружању помоћи државама чланицама, на њихов захтев, у примени овог уговора,

Потврђујући добровољну и активну улогу коју цивилно друштво, укључујући невладине организације и струка могу имати у подизању свести о предмету и циљу овог уговора, као и подршци његовој примени,

Констатујући да регулисање међународне трговине конвенционалним наоружањем и спречавање његовог преусмеравања не треба да омета међународну сарадњу и легитимну трговину средствима, опремом и технологијом у мирољубиве сврхе,

Истичући да је пожељно постићи опште прихватање овог уговора,

Решене да делују у складу са следећим принципима;

Принципи

- Природно право свих држава на индивидуалну и колективну самоодбрану, како је предвиђено чланом 51. Повеље Уједињених нација;

- Решавање међународних спорова мирним путем, не угрожавајући тиме међународни мир, безбедност и правду, сходно члану 2(3) Повеље Уједињених нација;

- Уздржавајући се од претње силом односно употребе силе у међународним односима против територијалног интегритета или политичке независности било које државе, или на било који начин који није у складу са циљевима Уједињених нација, сходно члану 2(4) Повеље Уједињених нација;

- Немешање у питања која суштински подлежу унутрашњој јурисдикцији било које државе, сходно члану 2 (7) Повеље Уједињених нација;

- Поштовање и обезбеђивање поштовања међународног хуманитарног права у складу, између осталог, са Женевским конвенцијама из 1949. године, као и поштовање и обезбеђивање поштовања људских права, у складу, између осталог, са Повељом Уједињених нација и Општом декларацијом о људским правима;

- Одговорност свих држава да, у складу са својим међународним обавезама, ефикасно регулишу међународну трговину конвенционалним наоружањем, спречавају његово преусмеравање, као и да је примарна одговорност свих држава да успостављају и примењују свој систем унутрашње контроле;

- Поштовање легитимног интереса држава да набављају конвенционално наоружање ради реализовања свог права на самоодбрану и за мировне операције; као и да производе, извозе, увозе и врше трансфер конвенционалног наоружања;

- Примена овог уговора на доследан и објективан начин, без дискриминације.

Сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Циљ и сврха

Циљ овог уговора је:

- успостављање највиших могућих заједничких међународних стандарда у циљу регулисања или бољег регулисања међународне трговине конвенционалним наоружањем;

- спречавање и искорењивање недозвољене трговине конвенционалним наоружањем и спречавање његовог преусмеравања;

у циљу:

- доприноса светском и регионалном миру, безбедности и стабилности;

- ублажавања људске патње;

- унапређења сарадње, транспарентности и одговорног деловања држава чланица у међународној трговини конвенционалним наоружањем, јачајући тиме поверење међу њима;

Члан 2.

Категорије на које се Уговор примењује

1. Овај уговор се примењује на све врсте конвенционалног наоружања у оквиру следећих категорија:

(а) борбених тенкова;

(б) оклопних борбених возила;

(в) артиљеријских система великог калибра;

(г) борбених ваздухоплова;

(д) јуришних хеликоптера;

(ђ) ратних бродова;

(е) ракетних пројектила и лансера; и

(ж) малокалибарског и лаког наоружања.

2. За сврхе овог уговора, послови међународне трговине обухватају извоз, увоз, транзит, претовар и посредовање (у даљем тексту: трансфер),

3. Овај уговор се не односи на међународни трансфер конвенционалног наоружања од стране и у име неке државе чланице за сопствене потребе под условом да конвенционално наоружање остане у власништву те државе чланице.

Члан 3.

Муниција

Свака држава чланица успоставља и одржава национални систем контроле у циљу уређења извоза муниције која се испалује, лансира, избацује или полаже из конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), и примењује одредбе чл. 6. и 7. пре одобравања извоза такве муниције.

Члан 4.

Делови и компоненте

Свака држава чланица успоставља и одржава свој национални систем контроле у циљу уређења извоза делова и компоненти када се извоз врши у

облику којим се обезбеђује способност склапања конвенционалног оружја у смислу члана 2 (1) и примењују одредбе чл. 6. и 7. пре одобравања извоза таквих делова и компоненти.

Члан 5.

Општа примена

1. Свака држава чланица примењује овај уговор доследно, објективно и без дискриминације, руководећи се принципима наведеним у овом уговору.

2. Свака држава чланица успоставља и одржава свој национални систем контроле, укључујући и националну контролну листу у циљу спровођења одредаба овог уговора.

3. Свака држава чланица се подстиче да одредбе овог уговора примењује на најшири распон конвенционалног наоружања. Националне дефиниције било које од категорија обухваћених чланом 2 (1) (а) до (е) не смеју да иду испод описа коришћеног у Регистру конвенционалног наоружања УН у време ступања на снагу овог уговора. Што се тиче категорије обухваћене чланом 2 (1) (ж), националне дефиниције не смеју ићи испод описа коришћених у одговарајућим инструментима УН у време ступања на снагу овог уговора.

4. Свака држава чланица, у складу са својим унутрашњим законодавством, доставља своју националну контролну листу Секретаријату који је ставља на увид осталим државама чланицама. Државе чланице се подстичу да своје контролне листе ставе на увид јавности.

5. Свака држава чланица предузима оне мере које су неопходне за спровођење одредаба овог уговора и одређује надлежне националне органе у циљу обезбеђења ефикасног и транспарентног националног контролног система којим се уређује трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) као и производа обухваћених чл. 3. и

6. Свака држава чланица утврђује једно или више националних тела за контакт у циљу размене информација о питањима везаним за примену овог уговора. Свака држава чланица обавештава Секретаријат, формиран на основу члана 18, о својем националном телу/својим националним телима за контакт и стално ажурира ту информацију.

Члан 6.

Забране

1. Држава чланица не сме да одобри било какав трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) или производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4, ако је то у супротности са њеним обавезама у складу са мерама које је донео Савет безбедности УН поступајући сходно Глави VII Повеље УН, посебно у вези са ембаргом на оружје.

2. Држава чланица не сме да одобри било какав трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) или производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4, ако је то у супротности са њеним међународним обавезама у тој области према међународним споразумима чија је чланица, посебно оним споразумима који се односе на трансфер, односно недозвољену трговину конвенционалним наоружањем.

3. Држава чланица не сме да одобри било какав трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) или производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4, ако у време издавања одобрења има сазнања да

ће оружје, односно ти производи бити коришћени за вршење геноцида, злочина против човечности, тешких повреда Женевских конвенција из 1949. године, нападе усмерене против цивилних објеката, односно цивила који су заштићени као такви, односно других ратних злочина дефинисаних међународним споразумима чија је она чланица.

Члан 7.

Извоз и оцењивање извоза

1. Ако извоз није забрањен чланом 6, свака држава чланица извозница, пре него што изда одобрење за извоз конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), односно производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4, у складу са својом надлежношћу и националним контролним системом, објективно и без дискриминације, водећи рачуна о релевантним факторима, укључујући и податке које доставља држава увозница сходно члану 8 (1), врши оцену потенцијала конвенционалног наоружања, односно производа да:

- (а) допринесу, односно угрозе мир и безбедност;
- (б) може бити коришћено за:
  - (i) вршење, односно олакшавање вршења тешке повреде међународног хуманитарног права;
  - (ii) вршење, односно олакшавање вршења тешке повреде међународног права људских права;
  - (iii) вршење, односно олакшавање вршења неког акта који представља кривично дело према међународним конвенцијама, односно протоколима који се односе на тероризам чија је чланица држава извозница; или
  - (iv) вршење, односно олакшавање вршења неког акта који представља кривично дело према међународним конвенцијама односно протоколима који се односе на прекогранични организовани криминал чија је чланица држава извозница.

2. Држава чланица извозница разматра и да ли би се неким мерама могли ублажити ризици наведени у тачкама (а), односно (б) става 1, као што су мере јачања поверења, односно заједнички израђени и усаглашени програми држава извозница и држава увозница.

3. У случају да, по извршеној процени и разматрању расположивих мера ублажавања, држава чланица извозница утврди да постоји прекомерни ризик од било каквих негативних последица из става 1, држава чланица извозница неће одобрити такав извоз.

4. Приликом вршења процене држава чланица извозница узима у обзир и ризик од конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), односно производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4. који се користе за вршење, односно олакшавање вршења тешких дела родно заснованог насиља, односно насиља над женама и децом.

5. Свака држава чланица извозница предузима мере да сва одобрења извоза конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), односно производа обухваћених чланом 3, односно чланом 4. буду детаљна и издата пре извоза.

6. Свака држава чланица извозница, на захтев, ставља на увид релевантне податке о предметном одобрењу држави чланици увозници, као и

државама чланицама транзита, односно претовара, у складу са својим националним законима, праксом односно политиком.

7. У случају да, по издавању одобрења, нека држава чланица извозница дође у посед нових релевантних података, она се подстиче да преиспита издато одобрење пошто обави консултације, по потреби, са државом увозником.

Члан 8.

Увоз

1. Свака држава чланица увозница предузима мере за обезбеђење одговарајућих и релевантних података, на захтев, у складу са својим националним законима, држави чланици извозници како би помогла држави чланици извозници да изврши националну извозну процену у складу са чланом 7. Такве мере могу да укључе и документацију о крајњем коришћењу, односно крајњем кориснику.

2. Свака држава чланица увозница предузима мере које јој омогућавају да уреди, тамо где је то потребно, у оквиру своје јурисдикције, увоз конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1). Такве мере могу да обухвате и режиме увоза.

3. Свака држава чланица увозница може да затражи информације од државе чланице извознице о евентуалним извозним дозволама које су у току или које су издате у оним случајевима када је држава чланица увозница и земља крајње дестинације.

Члан 9.

Транзит односно претовар

Свака држава чланица предузима одговарајуће мере у циљу регулисања, где је то потребно и изводљиво, транзита, односно претовара у оквиру своје надлежности конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) преко своје територије у складу са међународним правом у овој области.

Члан 10.

Посредовање

Свака држава чланица предузима мере, у складу са својим националним законима, да регулише посредовање у оквиру своје надлежности у области конвенционалног наоружања у смислу члана.

2 (1). Такве мере могу обухватити и захтев да се посредници региструју, односно прибаве писмено одобрење за бављење посредничким пословима.

Члан 11.

Преусмеравање

1. Свака држава чланица укључена у трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) предузима мере у циљу спречавање његовог преусмеравања.

2. Држава чланица извозница настоји да спречи преусмеравање трансфера конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) преко свог националног система контроле, успостављеног у складу са чланом 5 (2),

процењујући ризик од преусмеравања извоза и разматрајући успостављање мера ублажавања, као што су мере за изградњу поверења или заједнички израђени и усаглашени програми држава извозница и увозница. Остале превентивне мере могу бити, где је то могуће: анализирање страна укључених у извоз, захтевање додатне документације, уверења, гаранција, не- одобравање извоза или друге одговарајуће мере.

3. Државе чланице увоза, транзита, претовара и извоза сарађују и размењују информације, у складу са својим националним законима, где је то могуће и изводљиво, у циљу смањења ризика од преусмеравања трансфера конвенционалног наоружања у смислу члану 2 (1).

4. Ако држава чланица открије да је дошло до преусмеравања трансфера конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), та држава чланица предузима одговарајуће мере, у складу са својим националним законима и у складу са међународним правом, у циљу решавања таквог преусмеравања. Такве мере могу обухватити упозоравање потенцијално погођених држава чланица, испитивање преусмерених испорука таквог конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), и предузимање мера праћења путем истраге и спровођења закона.

5. У циљу бољег разумевања и спречавања преусмеравања трансфера конвенционалног наоружања у смислу члану 2 (1), државе чланице се подстичу на међусобну размену релевантних информација о ефикасним мерама за решавање таквог преусмеравања. Такве информације могу да обухвате податке о илегалним активностима, укључујући корупцију, међународне путеве илегалне трговине, илегалне посреднике, изворе илегалног снабдевања, методе сакривања, заједничка места отпреме, односно дестинације које користе организоване групе које се баве преусмеравањем.

6. Државе чланице се подстичу на подношење извештаја другим државама чланицама, преко Секретаријата, о предузетим мерама у решавању преусмеравања трансфера конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1).

Члан 12.

Вођење евиденције

1. Свака држава чланица треба да води евиденцију, у складу са својим националним законима и прописима, о издавању извозних дозвола или стварно реализованог извоза конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1).

2. Свака држава чланица се подстиче на вођење евиденције конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) чији се трансфер врши на њену територију, као крајњу дестинацију, односно за које је издато одобрење о транзиту односно претовару на територију која је под њеном јурисдикцијом.

3. Свака држава чланица се подстиче да укључи у ту евиденцију: количину, вредност, модел/тип, одобрене међународне трансфере конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1), конвенционално наоружање чији је трансфер стварно реализован, податке о држави(ама) извозници(ама), држави(ама) увозници(ама), држави(ама) транзита и претовара, и крајње кориснике, по потреби.

4. Евиденција се чува најмање десет година.

Члан 13.

Подношење извештаја

1. Свака држава чланица, у првој години по ступању на снагу овог уговора у односу на њу, у складу са чланом 22, обезбеђује иницијални извештај Секретаријату о мерама које се предузимају у циљу спровођења овог уговора, укључујући и националне законе, националне контролне листе и друге прописе и административне мере. Свака држава чланица извештава Секретаријат о евентуалним новим мерама које се предузимају у циљу спровођења овог уговора, по потреби. Извештаје Секретаријат доставља на увид и дистрибуира државама чланицама.

2. Државе чланице се подстичу да извештавају друге државе чланице, преко Секретаријата, о мерама које су доказано ефикасне у решавању преусмеравања трансфера конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1).

3. Свака држава чланица доставља једном годишње Секретаријату до 31. маја извештај за претходну календарску годину о овлашћеном или стварно реализованом извозу и увозу конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1). Извештаје Секретаријат доставља на увид и дистрибуира државама чланицама. Извештај који се подноси Секретаријату може да садржи исте податке које је та држава чланица доставила према релевантним оквирима Уједињених нација, укључујући УН Регистар класичног наоружања. Извештаји могу изузети комерцијално осетљиве, односно националне безбедносне податке.

Члан 14.

Спровођење

Свака држава чланица предузима одговарајуће мере ради спровођења националних закона и прописа којима се спроводе одредбе овог уговора.

Члан 15.

Међународна сарадња

1. Државе чланице међусобно сарађују, у складу са својим безбедносним интересима и националним законима, у циљу ефикасне примене овог уговора.

2. Државе чланице се подстичу да унапређују међународну сарадњу, укључујући размену информација о питањима од заједничког интереса у вези са спровођењем и применом овог уговора у складу са својим безбедносним интересима и националним законима.

3. Државе чланице се подстичу на консултације о питањима од заједничког интереса и на размену информација, по потреби, у циљу подршке спровођењу овог уговора.

4. Државе чланице се подстичу на сарадњу, у складу са својим националним законима, како би помогле унутрашњу примену одредаба овог уговора, и кроз размену информација у погледу незаконитих активности и актера а у циљу спречавања и елиминисања преусмеравања конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1).

5. Државе чланице ће, тамо где је заједнички договорено и у складу са својим националним законима, пружити једна другој највећу могућу помоћ у

истрази, кривичном гоњењу и судским поступцима у вези са непоштовањем националних мера утврђених у складу са овим уговором.

6. Државе чланице се подстичу на предузимање националних мера и на међусобну сарадњу како би се спречило да трансфер конвенционалног наоружања у смислу члана 2 (1) тако постане предмет коруптивних радњи.

7. Државе чланице се подстичу на размену искустава и информација о поукама које су извучене у вези са било којим аспектом овог уговора.

Члан 16.

Међународна помоћ

1. У примени овог уговора, свака држава чланица може да затражи помоћ, укључујући правну или законодавну помоћ, изградњу институционалних капацитета, као и техничку, материјалну односно финансијску помоћ. Таква помоћ може обухватити управљање залихама, разоружање, демобилизацију и програме реинтеграције, модел законодавства и ефикасне праксе за имплементацију. Свака држава чланица која је у позицији да то уради треба, на захтев, да пружи такву помоћ.

2. Свака држава чланица може тражити, понудити или добити помоћ преко, између осталог, Уједињених нација, међународних, регионалних, субрегионалних или националних организација, невладиних организација, или на билатералној основи.

3. Државе чланице ће основати добровољни фонд за помоћ државама чланицама које траже међународну помоћ за спровођење овог уговора. Свака држава чланица се подстиче да определи средства за тај фонд.

Члан 17.

Конференција држава чланица

1. Конференцију држава чланица организује привремени секретаријат, основан у складу са чланом 18, најкасније годину дана од ступања на снагу овог уговора, а након тога у року који одреди Конференција држава чланица.

2. Конференција држава чланица доноси свој пословник о раду консензусом на својој првој седници.

3. Конференција држава чланица усваја своја финансијска правила, регулише финансирање евентуалних помоћних тела која може формирати, као и финансијске одредбе о функционисању Секретаријата. Конференција држава чланица на сваком редовном заседању усваја буџет за финансијски период до следећег редовног заседања.

4. Конференција држава чланица:

(а) разматра примену овог уговора, укључујући и развој ситуације у области конвенционалног наоружања;

(б) разматра и усваја препоруке за имплементацију и функционисање овог уговора, посебно промоцију његове универзалности;

(в) разматра измене и допуне овог уговора у складу са чланом 20;

(г) разматра питања која проистичу из тумачења овог уговора;

(д) разматра и одлучује о задацима и буџету Секретаријата;

(ђ) разматра формирање евентуалних помоћних тела која могу бити потребна ради побољшања функционисања овог уговора, и

(е) обавља и друге функције у складу са овим уговором.

4. Ванредни састанци Конференције држава чланица одржавају се у временским роковима како то Конференција држава чланица сматра неопходним, или на писмени захтев било које државе чланице, под условом да је тај захтев подржало најмање две трећине држава чланица.

Члан 18.

Секретаријат

1. Овим уговором се формира Секретаријат који ће пружати помоћ државама чланицама у ефикасној примени овог уговора. До одржавања првог састанка Конференције држава чланица, привремени секретаријат ће бити задужен за обављање административних послова предвиђених овим уговором.

2. Секретаријат ће бити адекватно кадровски попуњен. Особље Секретаријата ће поседовати неопходну стручност како би Секретаријат могао ефикасно да обавља задатке предвиђене у тачки 3.

3. Секретаријат полаже рачун државама чланицама. У оквиру минималног описа задатака и послова, Секретаријат ће имати следећа задужења:

(а) пријем, обезбеђивање увида и дистрибуција извештаја у складу са мандатом из овог уговора;

(б) формирање и стављање на увид државама чланицама листе националних органа за контакт;

(в) посредовање у усклађивању понуда и захтева за помоћ у циљу спровођења Уговора и унапређење међународне сарадње, на захтев;

(г) олакшавање рада Конференције држава чланица, укључујући организовање и обезбеђивање неопходних услуга за потребе скупова предвиђених овим уговором; и

(д) обављање других задатака и послова на основу одлука конференција држава чланица.

Члан 19.

Решавање спорова

1. Државе чланице се међусобно консултују и, на основу узајамне сагласности, сарађују у циљу решавања сваког спора који међу њима настане у вези са тумачењем, односно применом овог уговора, укључујући путем преговора, посредовањем, мирењем, судским решавањем спора, односно другим мирољубивим средствима.

2. Стране могу, на основу узајамне сагласности, приступити арбитражи у циљу решавања било ког спора који настане међу њима у вези са питањима која се тичу тумачења, односно примене овог уговора.

Члан 20.

Измене и допуне

1. Шест година по ступању на снагу овог уговора, свака држава чланица може да предложи измене овог уговора. Након тога, предложене измене и допуне могу се размотрити искључиво на Конференцији држава чланица сваке треће године.

2. Било који предлог измена и допуна овог уговора мора се поднети у писменом облику Секретаријату који га доставља свим државама чланицама најкасније 180 дана пре одржавања следећег састанка Конференције држава чланица на којој могу да се размотре измене и допуне, у складу са тачком 1. Измена се разматра на следећој Конференцији држава чланица на којој се могу размотрити измене и допуне у складу са тачком 1. ако, најкасније 120 дана пре његовог достављања од стране Секретаријата, већина држава чланица обавести Секретаријат да подржавају разматрање предлога.

3. Државе чланице ће се максимално трудити да постигну консензус о свакој измени и допуни. Ако се исцрпе све могућности за постизање консензуса и не дође до сагласности, та измена, као последње средство, ће бити усвојена трочетвртинском већином гласова држава чланица које присуствују и изјашњавају се на састанку Конференције држава чланица. За потребе овог члана, под државама чланицама које су присутне и гласају подразумевају се државе чланице које су присутне и гласају за односно против. Депозитар доставља сваку усвојену измену и допуну свим државама чланицама.

4. Измена и допуна усвојена у складу са тачком 3. ступа на снагу у односу на сваку државу чланицу која је депоновала свој инструмент о прихватању те измене и допуне деведесет дана од датума депоновања код депозитара инструмента о прихватању од стране већине држава чланица у време усвајања те измене и допуне. Након тога, та измена и допуна ступа на снагу у односу на било коју преосталу државу чланицу деведесет дана од датума депоновања њеног инструмента о прихватању те измене и допуне.

Члан 21.

Потписивање, ратификација, прихватање, потврђивање односно приступање

1. Овај уговор је отворен за потписивање свим државама у седишту Уједињених нација у Њујорку почев од 3. јуна 2013. године до његовог ступања на снагу.

2. Овај уговор подлеже ратификацију, прихватању, односно потврђивању од стране сваке државе потписнице.

3. По ступању на снагу овај уговор ће бити отворен за приступање свакој држави која га није потписала.

4. Инструменти о ратификацији, прихватању, потврђивању, односно приступању се депонују код депозитара.

Члан 22.

Ступање на снагу

1. Овај уговор ступа на снагу деведесет дана од датума депоновања педесетог инструмента о ратификацији, прихватању, односно потврђивању код депозитара.

2. У односу на државу која је депоновала свој инструмент о ратификацији, прихватању, потврђивању, односно приступању након ступања на снагу Уговора, овај уговор ступа на снагу у односу на њу деведесет дана од датума депоновања њеног инструмента о ратификацији, прихватању, потврђивању, односно приступању.

Члан 23.

Привремена примена

Свака држава, у време потписивања, односно депоновања свог инструмента о ратификацији, прихватању, потврђивању, односно приступању, може да изјави да ће привремено примењивати чл. 6. и 7. до ступања на снагу овог уговора у односу на ту државу.

Члан 24.

Важење и повлачење

1. Овај уговор има неограничено трајање.

2. У вршењу свог националног суверенитета свака држава чланица има право да се повуче из овог уговора. Обавештење о повлачењу доставља депозитару који о томе обавештава све друге државе чланице. Обавештење о повлачењу може да садржи и објашњење о разлозима за повлачење. Обавештење о повлачењу ступа на снагу деведесет дана по пријему обавештења о повлачењу од стране депозитара, осим у случају да се у обавештењу о повлачењу не наводи неки каснији датум.

3. Држава се повлачењем не ослобађа обавеза из овог уговора док је била његова чланица, укључујући и финансијске обавезе које су се евентуално нагомилале.

Члан 25.

Резерве

1. У време потписивања, ратификације, прихватања, потврђивања, односно приступања, свака држава може да изјави резерве, осим ако су те резерве неспојиве са предметом и циљем овог уговора.

2. Држава чланица може да повуче своју резерву у било које време тако што ће о томе упутити обавештење депозитару.

Члан 26.

Однос према другим међународним споразумима

1. Применом овог уговора се не прејудицирају обавезе које су државе чланице преузеле у постојећим, односно будућим међународним споразумима чије су чланице, ако су те обавезе у складу са овим уговором.

2. Овај уговор се не може навести као разлог за поништење споразума о одбрамбеној сарадњи које су закључиле државе чланице овог уговора.

Члан 27.

Депозитар

Депозитар овог уговора је генерални секретар Уједињених нација.

Члан 28.

Веродостојност текстова

Оригинал текста овог уговора чије су верзије на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику једнако веродостојне, депонован је код генералног секретара Уједињених нација.

САЧИЊЕНО У ЊУЈОРКУ овог двадесет осмог дана марта две хиљаде и тринаесте године.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора о трговини наоружањем (Arms Trade treaty) садржан је у члану 99. став 1. тачка 4) Устава Републике Србије, који прописује да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уговор о трговини наоружањем (Arms Trade treaty) усвојила је Генерална скупштина Уједињених нација, великом већином гласова, 2. априла 2013. године, а отворен је за потписивање 3. јуна 2013. године у седишту Уједињених нација – Њујорк, до његовог ступања на снагу.

Уговор ће ступити на снагу деведесет дана након полагања ратификационих инструмента 50 држава. До сада је Уговор потписало 118 држава, а ратификовала 41 држава. У име Републике Србије, Уговор је потписао амбасадор Републике Србије при Уједињеним нацијама – Њујорк, 12. августа 2013. године.

Све државе чланице Европске уније потписале су Уговор о трговини наоружањем, а највећи број је већ окончао и процес његове ратификације.

Уговор о трговини наоружањем је усвојен у складу са чланом 26. Повеље Уједињених нација, сходно којем се од држава чланица тражи да унапреде успостављање и одржавање међународног мира и безбедности. Његов садржај је разрађен у складу са смерницама Комисије Уједињених нација за разоружање у вези са међународним трансфером оружја, које је Генерална скупштина УН усвојила Резолуцијом 46/36 Н од 6. децембра 1991. године.

Усвајању овог Уговора претходили су шестогодишњи преговори који су се водили под окриљем Уједињених нација. Преговори су били интензивни и компликовани, имајући у виду прилично удаљене полазне почетне позиције неких држава у вези са једним бројем кључних питања обухваћених Уговором.

Република Србија треба да спроведе процедуру усвајања Закона о потврђивању Уговора о трговини наоружањем и тиме се придружи оним државама чланицама које су то већ учиниле и на тај начин допринесе његовом што скоријем ступању на снагу.

Усвојени Уговор о трговини наоружањем (АТТ) резултат је ангажовања великог броја држава чланица Уједињених нација да се донесе правно обавезујући међународни документ који на свеобухватан начин регулише принципе, критеријуме и забране којим ће се државе руководити приликом одобравања трговине наоружања, као и типа наоружања на које се договорени принципи и критеријуми односе.

Уговор о трговини наоружањем потврђује право држава да у складу са чланом 51. Повеље Уједињених нација имају неотуђиво право на индивидуалну или колективну самоодбрану, односно да овај Уговор ни на који начин не доводи у питање право чланица Уједињених нација да поседују наоружање за своје одбрамбене потребе.

Уговор о трговини наоружањем представља међународно правни обавезујући документ којим се, на глобалном нивоу дефинишу критеријуми, принципи, забране и уводе нови стандарди о којим државе чланице треба да воде рачуна приликом одобравања дозвола за трансфер конвенционалног наоружања. По први пут, чланице Уједињених нација су се договориле о сету заједничких стандарда и принципа о питањима која се односе на трансфер наоружања. Уговор о трговини наоружањем има за циљ, између осталог, да трговину наоружањем учини што кредибилнијом, сам процес транспарентнијим, као и да ојача сарадњу између држава и сведе на што мање могућу меру могућности за илегалном трговином.

Република Србија је једна од значајних произвођача производа наменске индустрије, као и њихов извозник. Потписивањем Уговора о трговини наоружањем Република Србија ће даље ојачати своје укупне административне и друге капацитете у овој области и укључиће се у групу оних држава које у свему извршавају своје међународне обавезе у вези са трансфером конвенционалног наоружања. Такође, на овај начин ће потврдити да у свему следи политику, циљеве и стандарде Европске уније у овој области.

III. ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Извршавањем Уговора о трговини наоружањем не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Потписивање, као и примена Уговора о трговини наоружањем не изискује посебна финансијска средства из буџета Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се да се Закон о потврђивању Уговора о трговини наоружањем донесе по хитном поступку, у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), с обзиром да се ради о испуњавању међународних обавеза Републике Србије у области трговине наоружањем.

Поред тога, Уговор о трговини наоружањем ратификовале су све чланице Европске уније, као и све државе суседи Републике Србије (са изузетком БиХ).